

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1322 / DPSG
DATA 09.07.2018

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
508/04.09.2018

Siroul permanent al Senatului
Bp. 266 19.07.2018

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea lit. h), alin. (1), art. 456 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal*, inițiată de domnii deputați PNL Florin-Claudiu Roman și Bogdan Huțucă împreună cu un grup de parlamentari PNL (**Bp. 266/2018**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 456 alin. (1) lit. h) din *Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal*, cu modificările și completările ulterioare, în sensul introducerii unei noi categorii de scutiri de la plata impozitului/taxei pe clădiri, respectiv pentru clădirile în care funcționează cabinetele de medicină de familie.

Potrivit *Expunerii de motive*, «în baza Legii nr. 571/2003 privind vechiul cod fiscal, cabinetele de medicină de familie erau scutite de impozitul/taxa pe clădire, facilitate anulată prin adoptarea noului cod fiscal, legiuitorul considerând că sintagma „clădirile unităților sanitare publice” cuprinde și cabinetele de medicină de familie, ceea ce în practică nu se întâmplă».

De asemenea, inițiatorii precizează că, „Din punct de vedere bugetar, impactul financiar al acestei măsuri este nesemnificativ, având în vedere faptul că la nivelul unităților administrativ teritoriale acționează foarte puține cabinete de medicină de familie, iar spațiul clădirilor nu este unul extins, care să genereze obligații fiscale importante”.

II. Observații

1. Precizăm că, din punct de vedere fiscal, în *Legea nr.227/2015*, prin art. 456 alin. (1) se acordă o serie de scutiri de la plata impozitului/taxei pe clădiri. Astfel, la lit. h) sunt prevăzute scutiri pentru „clădirile unităților sanitare publice, cu excepția încăperilor folosite pentru activități economice”.

Sintagma „activități economice” din cuprinsul acestui articol reprezintă „orice activitate care constă în furnizarea de bunuri, servicii și lucrări pe o piață”, conform art. 453 lit. a) din *Legea nr. 227/2015*.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 1 alin. (1) din *Ordonanța Guvernului nr.124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, cabinetul medical reprezintă, „unitatea cu sau fără personalitate juridică, furnizoare de servicii publice, de stat sau private, de asistență medicală umană preventivă, curativă, de recuperare și de urgență”.

Totodată, cadrul legal aplicabil cabinetelor de medicină de familie îl constituie *Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, care, la art. 64 lit. f), definește cabinetul de medicină de familie ca fiind „unitatea sanitară privată specializată în furnizarea de servicii medicale în asistența medicală primară, organizată în condițiile legii. Prin excepție, ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie își pot înființa în structură cabinete de medicină de familie, ca unități sanitare publice”.

Astfel, în baza prevederilor legale menționate, întrucât activitatea cabinetului de medicină de familie este constituită din furnizarea de servicii, clădirile în care funcționează aceste cabinete nu se încadrează în prevederile art. 456 alin. (1) lit. h) din *Legea nr. 227/2015*.

De asemenea, conform prevederilor art. 3 din *Legea nr.227/2015*, unul din principiile fiscalității îl reprezintă *neutralitatea măsurilor fiscale în raport cu diferitele categorii de investitori și capitaluri, cu forma de proprietate, asigurând prin nivelul impunerii condiții egale investitorilor, capitalului român și străin*.

În acest sens, măsurile promovate trebuie să fie aplicabile tuturor contribuabililor, fără ca sfera de cuprindere să fie redusă prin introducerea de condiții care să afecteze caracterul general al acestora.

Prin urmare, aplicarea prevederilor din inițiativa legislativă instituie un regim de impozitare favorabil cabinetelor medicale de familie raportat la celelalte tipuri de cabinete medicale, ceea ce contravine principiului prevăzut în *Legea nr. 227/2015*.

2. Conform Anuarului Statistic aferent anului 2017, numărul de cabinete medicale de familie este 11.274 pentru anul 2016, iar impozitarea se face prin

aplicarea de cote diferite, potrivit art. 458 alin. (4)¹ și art. 460 alin. (2)² din *Legea nr. 227/2015*.

Având în vedere că nu sunt evidențiate distinct veniturile din impozitul pe clădire aferent cabinetelor medicale de familie, la calculul de impact s-au folosit următoarele ipoteze:

a) potrivit *Ordonanței Guvernului nr. 124/1998*, cabinetul medical este unitate cu sau fără personalitate juridică, astfel că s-a luat în considerare că 50% sunt cabinete cu personalitate juridică, iar 50% sunt fără personalitate juridică;

b) fiecare cabinet medical are în medie o suprafață de 50 m².

Astfel, pe baza celor prezentate, aplicarea măsurilor propuse prin inițiativa legislativă generează un impact negativ asupra veniturilor bugetelor locale de 14,5 milioane lei.

În acest sens, potrivit prevederilor *Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare* și ale *Legii responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările ulterioare*, în situația inițierii unor măsuri care conduc la micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor bugetare, era necesar să fie prezentat atât impactul determinat de aplicarea acestor măsuri asupra veniturilor și cheltuielilor bugetare, cât și măsurile propuse în vederea compensării majorării cheltuielilor bugetare, astfel încât să nu fie afectat deficitul bugetar.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ
PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului

¹ În cazul în care valoarea clădirii nu poate fi calculată conform prevederilor alin.(1), impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii impozabile determinate conform art.457.

² Pentru clădirile nerezidențiale aflate în proprietatea sau deținute de persoanele juridice, impozitul/ taxa pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 0,2%-1,3%, inclusiv, asupra valorii impozabile a clădirii.